

Bizim Mahallede Aşkın Halleri 3

– Savaş · 13 Ocak 2020

Oturdum kendimi bekliyorum;
Hani öyle uzun uzun denize
Gökyüzüne hani
Hani öyle derin derin suların mavisine
Hani öyle el ele
Hani öyle kavuşmamız mümkün değilken hem de
Hani öyle çılglık çılgılığa
Hani öyle dudaklarımız mavi mavi
Hani öyle martıların gözlerine baktığımız yerdeyim yine...

Oturdum kendimi bekliyorum;
Umurumda değil;
Yüzümü köpek gibi dişlemesi
Ve bir kırbaç gibi tenimde şaklaması esen rüzgârın...
-Tamam...
Yanım da sen olsaydın daha bi sıkı giyinirdim illa ki;
Kızardın bana çünkü-
Soğuktu... Rüzgârdı...
Kayalardı; ıslak bir bıçak sırtı kadar keskin...
Dalgalardı; kendini hesapsızca kıyılarına vurup duran...
Yokluğundu; buz gibi elleriyle dokunup da yüreğimi donduran...
Ve bütün bunlar yetmez gibi... Yarama tuz basar gibi;
Güneşi boğan karaltı ve korkunç bir gürültüyle
Üstüme başıma
Düşüme ve gülüşüme yıkılı yıkılıverdi bulutlar
Yağmurda fena başladı -hay böyle şansın-
Başlasın...
"Yağmur yağıyor/ Seller akıyor
Arap kızı/ Camdan bakıyor" muş
Baksın...
Oturdum kendimi bekliyorum;
Az sonra seninle kol kola gelecek olan beni;
Güneşe sırtını yaslayan sıcacık bir umutla;
Seviyorum seni hâlâ...

Ocak 2020/